

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-125/15

Judecătoria Rîșcani

Judecător: I.Rabei

DECIZIE

În numele Legii

05 februarie 2015

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componență sa:

Președintele ședinței

Gh.Scutelnic

Judecătorii

A.Revenco și I.Talpa

Grefiera

L.Urușciuc

Cu participarea

Procurorului

V.Costaș

Avocatului

V.Russu

A judecat în ședință publică apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Marcel Dumbravan împotriva sentinței Judecătoria Rîșcani din 18.03.2014 prin care -

xxxxNUMExxxx, a.n. xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar din s., r-nul xxxxORAS_SATxxxx, domiciliat în or. xxxxORAS_SATxxxx, str.xxxxORAS_SATxxxx studii superioare, moldovean, căsătorit, cetățean al R.Moldova, la momentul pornirii urmăririi penale deținea funcția dexxxORAS_SATxxxx, supus militar, fără antecedente penale.

A fost achitat pe art.328 alin.(1) CP pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă în valoare de 228020,00 lei înaintată de către partea vătămată „xxxxORAS_SATxxxx”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța s-a expus asupra corpurilor delictive în prezenta cauză.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare în instanța de fond de la 06.07.2011 pînă la 18.03.2014 și în instanța de apel de la 01.04.2014 pînă la 04.03.2015.

Cercetînd apelul declarat, Colegiul penal,

a constatat:

Prin sentința pronunțată instanța de fond a reținut, că xxxxNUMExxxx este învinuit în aceea că el deținînd funcția dexxxxORAS_SATxxxx, conform ordinului nr.173 EF din 18.06.2010, deci fiind persoană cu funcții de răspundere abilitată în virtutea funcției deținute cu atribuții de conducere și coordonare a întregii activități a CPR xxxxORAS_SATxxxx, iar conform prevederilor art.2 al Leii nr.416 din 18.12.1990 cu privire la poliție avînd drept sarcină prevenirea și curmare a crimelor și altor infracțiuni, constatarea și descoperirea infracțiunilor, urmărirea persoanelor care le-au săvîrșit, menținerea ordinii publice și asigurarea securității publice, în perioada lunilor august-octombrie 2010, contrar legislației în vigoare și încheierii Judecătoriai xxxxORAS_SATxxxx din 23.09.2010, prin care s-a interzis CPR xxxxORAS_SATxxxx săvîrșirea anumitor acțiuni care crează obstacole în efectuarea legitimă și constructivă a activității executive și dispoziționale ale administratorului procesului de insolabilitate al SA „xxxxORAS_SATxxxx”, Ț L inclusiv și transportarea masei debitoare de pe teritoriul ÎM „” SRL, și-a depășit atribuțiile de serviciu exprimate în neînregistrarea informațiilor cu privire la infracțiunea sub formă de samovolnicie comisă de către foștii lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx” și neîntreprinderea măsurilor pentru înlăturarea cauzelor care au provocat comiterea acestei infracțiuni, ca urmare fiind periclitată activitatea legală a administratorului procedurii de insolabilitate a SA „xxxxORAS_SATxxxx” L Ț, cauzînd daune în proporții considerabile acestei persoane juridice în sumă de 75440,00 lei, în următoarele circumstanțe:

La data de 17.11.2009 de către Curtea de Apel Economică a fost emisă hotărîrea privind intentarea procedurii de insolabilitate în privința SA „xxxxORAS_SATxxxx”.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 09.06.2010 L Ț a fost numită administrator al procedurii de insolabilitate al SA „xxxxORAS_SATxxxx”.

Astfel, L Ț, conducîndu-se de prevederile art.83 al Legii insolabilității nr.632-XV din 14.11.2001 și fiind în drept să administreze și să dispună de bunurile incluse în masa debitoare, concomitent fiind înștiințată de către ÎM „” SRL din xxxxORAS_SATxxxx despre necesitatea eliberării depozitelor care aparțin întreprinderii date și unde se păstrează bunurile debitoare ale SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate sub formă de 2500 tone de zahăr în saci și 1500 tone de borhot granulat în repetate rînduri a întreprins acțiuni de transportare a producției menționate la un alt loc de depozitare în condiții mai avantajoase în baza contractului nr.28/6 din 28.06.2010 încheiat cu ÎCS „ SRL, însă de fiecare dată comisarul CPR xxxxORAS_SATxxxx xxxxNUMExxxx, săvîrșind acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în scopul împiedicării înfăptuirii de către L Ț a atribuțiilor sale legale ca administrator al procedurii de insolabilitate, la 09.08.2010 aflîndu-se nemijlocit la fața locului, a dat ilegal indicații subalternilor săi să nu se implice și să nu curme acțiunile ilegale de samovolnicie a foștilor lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx”, care pretindeau la masa debitoare prin încălcarea ordinii publice, exprimată în blocarea cu corpurile sale a intrării și ieșirii de pe teritoriul ÎM „” din xxxxORAS_SATxxxx, unde se află masa debitoare al SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate și care la 09.08.2010 întrunindu-se nesancționat, au împiedicat intrarea pe teritoriul întreprinderii pentru încărcarea și transportarea la indicația administratorului L Ț a masei debitoare și anume a zahărului tos în alt loc de depozitare, a două unități de transport, astfel SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate suportînd următoarele cheltuieli: de deplasare pe ruta xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx – 9000,00 lei, de staționare – 3680,00 lei.

Tot xxxxORAS_SATxxxx xxxxNUMExxxx este învinuit că, la 24.08.2010 săvîrșind acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prezentîndu-se la intrarea pe teritoriul ÎM „” xxxxORAS_SATxxxx a dat ilegal indicații subalternilor săi să nu se implice și să nu curme acțiunile ilegale de samovolnicie a foștilor lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx”, care pretindeau la masa debitoare prin încălcarea ordinii publice, exprimată în blocarea cu corpurile sale a intrării și ieșirii de pe teritoriul ÎM „” Fabrica de zahăr din xxxxORAS_SATxxxx, unde se află masa debitoare al SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate și care în acea zi întrunindu-se nesancționat au împiedicat ieșirea de pe teritoriul întreprinderii menționate pentru transportarea la indicația administratorului L Ț a masei debitoare și anume a zahărului tos în alt loc de depozitare, a cinci unități de transport încărcate cu zahăr tos, care au staționat forțat pe teritoriul ÎM „” din xxxxORAS_SATxxxx, pînă la 04.09.2010, astfel SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate suportînd următoarele cheltuieli: de deplasare pe ruta xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx 22500,00 lei, de staționare 14400,00 lei.

Tot xxxxORAS_SATxxxx xxxxNUMExxxx este învinuit că, la 15.10.2010 săvîrșind acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prezentîndu-se la intrarea pe teritoriul ÎM „” F din xxxxORAS_SATxxxx, a dat ilegal indicații subalternilor săi să nu se implice și să nu curme acțiunile ilegale de samovolnicie a foștilor lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx”, care pretindeau la masa debitoare prin încălcarea ordinii publice, exprimată în blocarea cu corpurile sale a intrării și ieșirii de pe teritoriul ÎM „” din xxxxORAS_SATxxxx, unde se află masa debitoare al SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate și care în acea zi întrunindu-se nesancționat au împiedicat ieșirea de pe teritoriul întreprinderii menționate pentru transportarea la indicația administratorului L Ț a masei debitoare și anume a zahărului tos în alt loc de depozitare, a unei unități de transport încărcate, care a staționat forțat pe teritoriul ÎM „” din xxxxORAS_SATxxxx, pînă la 28.10.2010, astfel SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate suportînd următoarele cheltuieli: de deplasare pe ruta xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx 4500,00 lei, de staționare 7620,00 lei.

Tot CPR xxxxORAS_SATxxxx xxxxNUMExxxx este învinuit că, la 30.10.2010 săvîrșind acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege a dat ilegal indicații subalternilor săi să nu se implice și să nu curme acțiunile ilegale de samovolnicie a foștilor lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx”, care pretindeau la masa debitoare prin încălcarea ordinii publice, exprimată în blocarea cu corpurile sale a intrării și ieșirii de pe teritoriul ÎM „” din xxxxORAS_SATxxxx, unde se află masa debitoare al SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate și care în acea zi întrunindu-se nesancționat au împiedicat intrarea pe teritoriul întreprinderii menționate pentru încărcare la indicația administratorului L Ț a masei debitoare și anume a zahărului tos în scopul transportării acestuia alt loc de depozitare, a unei unități de transport astfel SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate suportînd următoarele cheltuieli: de deplasare pe ruta xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx-xxxxORAS_SATxxxx 13500,00 lei, de staționare 240 lei.

Depășind atribuțiile sale de serviciu și împiedicînd ilegal dreptul lui L Ț la îndeplinirea obligațiilor sale în calitate de administrator al procedurii de insolabilitate astfel cauzînd daune considerabile SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate, comisarul CPR xxxxORAS_SATxxxx xxxxNUMExxxx, în opinia acuzării, a încălcat prevederile Legii nr.416 din 18.12.1990 cu privire la poliție și anume a art.12, conform căruia: „Poliția este obligată: pct.3) să înregistreze informația sosită cu privire la infracțiuni, contravenții administrative și alte evenimente care periclitează securitatea publică, să reacționeze prompt la sesizările și comunicările despre infracțiuni...; pct.10) să identifice cauzele și condițiile ce conduc la săvîrșirea crimelor și a contravențiilor administrative, să ia măsuri în limitele drepturilor ei pentru înlăturarea lor; să înfăptuiască o muncă de profilaxie în mediul persoanelor criminogene; să participe la educarea juridică a populației”; prevederile Legii insolabilității nr.632 din 14.11.2001, art.83 alin.(1) conform căruia: “Prin hotărîrea de intentare a procesului de insolabilitate, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare este transmis administratorului” art.78 alin.(3) conform căruia: “În cadrul procesului de insolabilitate, toate acțiunile administratorului sînt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cît mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cît mai deplină a creanțelor creditorilor”, încheierea judecătoreii xxxxORAS_SATxxxx din 23.09.2010 conform căreia: “Se interzice Comisariatului de Poliție xxxxORAS_SATxxxx săvîrșirea anumitor acțiuni care crează obstacole în efectuarea legitimă și constructivă a activității executive și dispoziționale ale administratorului procesului de insolabilitate SA „xxxxORAS_SATxxxx Zahăr”, ȚL, inclusiv și transportarea masei debitoare de pe teritoriul ÎM „” SRL”.

Acuzarea a calificat acțiunile lui xxxxNUMExxxx în baza art.328 alin.(1) CP al RM cu următoarele semne calificative: săvârșirea de către o persoană cu funcții de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor persoanei juridice.

Sentința adoptată de instanța de fond a fost atacată cu apel de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Marcel Dumbravan, motivul invocat fiind ilegalitatea sentinței. Apelantul consideră că, instanța de fond în mod eronat a neglijat valoarea probantă a probelor examinate în cadrul ședinței de judecată prezentate de către acuzare, fiind totodată dusă în eroare de declarațiile inculpatului care nu și-a recunoscut vina și care poartă un caracter de apărare, scop primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală. De asemenea, se invocă faptul, că prima instanță nejustificat a interpretat că reținerea la 24.08.2010 de către colaboratorii de poliție a unui grup de persoane care o însoțeau pe Ț L, au fost de fapt măsuri de indentificare a persoanelor, deoarece ultimii nu aveau acte de identitate asupra sa. În opinia apelantului, acțiunile ex-comisarului CPR xxxxORAS_SATxxxx I.B au fost justificate de procuror potrivit prevederilor art.328 alin.(1) CP, deoarece ca subiecți ai acestei infracțiuni, aceștia cad atît sub incidența art. 123 alin. (1) CP – persoană cu funcție de răspundere, cît și sub incidența art.123 alin.(2) CP - persoana publică. Solicită admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care I.B să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP, și în baza acestei legi să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele Ministerului Afacerilor de Interne pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă înaintată de SA „xxxxORAS_SATxxxx” – în sumă de 228020 lei de a fi admisă integral, fiind dispusă încasarea acesteia de la I.B în folosul SA „xxxxORAS_SATxxxx”.

În ședința instanței de apel procurorul participant și reprezentantul părții vătămate SA „xxxxORAS_SATxxxx” în proces de insolabilitate L.Ț au susținut apelul declarat pe motivele invocate în el.

Inculpatul I.B și avocatul V.Russu, care l-a asistat în ședința instanței de apel, au solicitat respingerea apelului cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Verificînd argumentele în apelul înaintat, ascultînd participanții, studiînd materialele cauzei, Colegiul penal consideră apelul declarat ca nefondat și necesar a-l respinge, menținînd fără modificări sentința pronunțată de instanța de fond.

Soluția colegiului se întemeiază pe prevederile art.414 alin.(1) și alin.(2) CPP potrivit cărora, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricărui probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, dispunînd de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.

Potrivit art.415 alin.(2¹) CPP – Judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentință de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În respectarea acestor prevederi procedurale Colegiul Penal, a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunînd audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a reprezentantului părții vătămate L.Ț, a martorilor acuzării V.G, L.B, V.C, L.B, V.S, și a martorilor apărării I.C, V.S, a inculpatului I.B și prezentarea bazei probante scrise care părțile au considerat-o pertinentă, concludentă și utilă pentru justa soluționare a cauzei.

După îndeplinirea respectivelor prevederi legale, Colegiul penal consideră, că instanța de fond dispunînd achitarea inculpatului xxxxNUMExxxx de sub învinuirea formulată pe art.328 alin.(1) CP pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, a adoptat o hotărîre legală și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant care cert dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Conform prevederilor art.389 alin.(1) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în cazul, în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art.52 CP se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Instanța de fond corect a constatat lipsa elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP și anume – latura obiectivă a infracțiunii care constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, adică făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ.

Argumentele invocate în apelul procurorului, privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul menționează faptul, că probele prezente pe dosar, cercetate atît în instanța de fond, cît și cea de apel demonstrează faptul, că acțiunile inculpatului I.B erau îndreptate spre menținerea ordinii publice, fără a se implica în activitatea administratorului procesului de insolabilitate SA „xxxxORAS_SATxxxx” L.Ț, dar nicidecum nu se dovedește faptul neînregistrării de către I.B a informațiilor cu privire la infracțiunea sub formă de samovolnicie comisă de către foștii lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx” și neîntreprinderea măsurilor pentru înlăturarea cauzelor care au provocat comiterea acestei infracțiuni.

Astfel, prima instanță just a concluzionat, că din circumstanțele cauzei și probele administrate pe dosar rezultă, că probatoriul

prezent nu este suficient în condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute la art.385 CPP.

Instanța de apel constată, că aceste prevederi legale în prezenta cauză au fost respectate, fapt ce demonstrează, că procesul penal de achitare a inculpatului I.B a fost unul echitabil în sensul art.6 CEDO coraportat la prevederile art.8 al.(3) CPP ce stabilește, că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Întreg ansamblul probelor care au fost prezentate și cercetate în instanța de fond și cea de apel, confirmă doar faptul că acțiunile lui I.B nu cad sub incidența legii penale incriminate lui.

Conform art.8 CPP „(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

(3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.”

Instanța de fond întemeiat și legal a constatat în sentința pronunțată, că acțiunile lui I.B nu cad sub incidența infracțiunii incriminate. Acest fapt este demonstrat și prin declarațiile martorilor L.B, V.S, V.C, L.B date atît în instanța de fond, cît și în cea de apel, prin care se confirmă că I.B nu a dat careva indicații subalternilor săi să nu să se implice și să nu curme acțiunile ilegale de samovolnicie a foștilor lucrători ai SA „xxxxORAS_SATxxxx ”, acesta doar s-a aflat cu efectivul comisariatului la fața locului pentru menținerea ordinii publice. Colegiul reține că un asemenea ordin I.Budcenco l-a primit și de la vice-ministrul al MAI al RM din acea perioadă I.C, ceea ce se confirmă și prin declarațiile ultimului date în ședința instanței de fond (f.d.225-227 vol.II) și confirmate de acesta în ședința instanței de apel.

Din cele expuse, ținînd cont de art.113 CP, noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, instanța de judecată corect a pronunțat sentința de achitare pe motivul că fapta inculpatului I.B nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel concluzionează, că apelul declarat este declarativ, fiind expuse probe care au fost prezentate în instanța de fond și asupra cărora instanța s-a expus în sentința pronunțată, acestea fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coraborării lor în ansamblu și urmînd a fi respins ca nefondat.

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar confirma cert săvârșirea faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului I.B, limitîndu-se la prezentarea probelor care au fost prezentate instanței de fond și care au fost apreciate și analizate în sentința pronunțată.

Conducîndu-se de art. 415 alin.(1), pct.1) lit.c), 416-418, CPP al R.Moldova, Colegiul penal,-

d e c i d e:

Apelul procurorului în Serviciul Nord al procuraturii Anticorupție Marcel Dumbravan declarat împotriva sentinței judecătorecii Rîșcani din 18.03.2014 în cauza penală în privința lui xxxxNUMExxxx se respinge ca nefondat cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia e susceptibilă pentru executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) de zile de la pronunțare.

Adoptată și pronunțată public la 05.02.2015.

Decizia motivată a fost pronunțată și înmînată părților la 04.03.2015.

Președintele de ședință:

Judecătorii :